L7F9I1

അധ്യായം 3

തെരഞ്ഞെടുപ്പും പ്രാതിനിധ്യവും (ELECTION AND REPRESENTATION)

ആമുഖം

നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ചെസ് കളിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ചെസ് കളിക്കുമ്പോൾ 'കുതിര' അതിന്റെ സാധാരണ മുന്നേറ്റത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ട് സഞ്ചരിച്ചാൽ (സഞ്ചാരപഥം മാറ്റിയാൽ) എന്താവും സംഭവിക്കുക? അമ്പയർ ഇല്ലാത്ത ക്രിക്കറ്റ് മത്സരത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ? എല്ലാ കായിക ഇനങ്ങളും ചില നിബന്ധനകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിബന്ധനകളിൽ മാറ്റം വരുത്തുക വഴി മത്സരഫലം തന്നെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന പൊതുസമ്മതനും നിഷ്പക്ഷനുമായ അമ്പയറുടെ സാന്നിധ്യം ആവശ്യമാണ്. മത്സരം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നിബന്ധനകളെയും അമ്പയറെയും സംബന്ധിച്ച് പൊതു സ്വീകാര്യത ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കായിക മത്സരങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊക്കെത്തന്നെ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചും പ്രസക്തമാണ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിന് ചില ചട്ടങ്ങളും ചില വ്യവസ്ഥകളും ഒക്കെ ഉണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പരിണിത ഫലം നാം സ്വീകരിച്ച ചട്ടങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷപാതരഹിതമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിന് നമുക്ക് പ്രത്യേകമായി ഒരു സംവിധാനം ആവശ്യമാണ്. മുമ്പ് പ്രതിപാദിച്ച ഈ രണ്ടു തീരുമാനങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് മുമ്പ്തന്നെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതുകൊണ്ട്. ഇത് ഏതെങ്കിലും ഗവൺമെന്റിനു വിട്ടുനൽകാനാവില്ല. അതിനാലാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാന തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ജനാധിപത്യരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണഘടനയിൽ എഴുതി വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, പ്രാതിനിധ്യം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ഈ അധ്യായത്തിൽ നമുക്ക് പഠിക്കാം. നമ്മുടെ ഭരണഘടന സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതികളുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും അതുപോലെ തന്നെ പക്ഷപാതരഹിതമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംവിധാനത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന ഭരണഘടനാവ്യവസ്ഥകളുടെ അർത്ഥതലങ്ങളിലും നമുക്ക് ശ്രദ്ധയൂന്നാം. കൂടാതെ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭരണഘടനാവകുപ്പുകളിൽ നിർദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭേദഗതികളും നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. ഈ അധ്യായം വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ മനസിലാക്കും.

- *വിവിധ തെരഞ്ഞെടുപ്പു രീതികൾ*
- *നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ*
- *സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രാധാന്യം*
- *തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പരിഷ്കരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സംവാദങ്ങൾ*

തെരഞ്ഞെടുപ്പും ജനാധിപത്യവും (Elections and Democracy)

തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെക്കുറിച്ചും ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ചും ലളിതമായ രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ സ്വയം ചോദിച്ചു കൊണ്ട് നമുക്ക് തുടങ്ങാം.

തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ കൂടാതെ നമുക്ക് ജനാധിപത്യം സാധ്യമാണോ?

ജനാധിപത്യം ഇല്ലാതെ നമുക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്താൻ കഴിയുമോ?

മുൻ ക്ലാസുകളിൽ നാം പഠിച്ചതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും അതിൽ നിന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടും ഈ രണ്ട് ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്കൊരു ചർച്ചയാകാം.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ആഘോഷമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാർട്ടൂൺ അതിന്റെ കുഴപ്പങ്ങളാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലായ്പ്പോഴും ഇത് ശരിയാണോ? ജനാധിപത്യത്തിന് ഇത് ഭൂഷണമാണോ?

ഒരു ബൃഹത്തായ ജനാധിപത്യത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യസമ്പ്രദായം അനിവാര്യമാണെന്ന് ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും എടുക്കുന്നതിൽ എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും നേരിട്ട് പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ പ്രാധാന്യം കൈവരിച്ചത്. ഇന്ത്യ ഒരു ജനാധിപത്യ രാജ്യമാണെന്ന് നാം വിചാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവസാനമായി നടന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ് നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് വരിക. ഇന്ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയുടെ ഏറ്റവും പ്രത്യക്ഷമായ പ്രതീകമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ ജനാധിപത്യങ്ങളെ നാം പലപ്പോഴും വേർതിരിക്കാറുണ്ട്. ഗവൺമെന്റിന്റെ ദൈനംദിന തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയിലും ഗവൺമെന്റിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിലും പൗരന്മാർ നേരിട്ട് പങ്കെടുക്കുന്ന ഒന്നാണ് പ്രത്യക്ഷ ജനാധിപത്യം. ഗ്രീസിലെ പുരാതന നഗര രാഷ്ട്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷ ജനാധിപത്യത്തിന്

ഉദാഹരണമാണ്. പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകളെ പ്രത്യേകിച്ചും ഗ്രാമസഭകൾ പ്രത്യക്ഷ ജനാധിപത്യത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന ഒന്നായി പലരും കണക്കാക്കുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിന് അല്ലെങ്കിൽ കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒരു തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രത്യക്ഷ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥ പ്രായോഗികമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ജനങ്ങളുടെ ഭരണം എന്നത് സാധാരണയായി ജനപ്രതിനിധികളുടെ ഭരണം എന്നർത്ഥമാക്കുന്നത്.

അത്തരം ഒരു സംവിധാനത്തിൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവർ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാര പ്രയോഗത്തിലും ഭരണ നിർവ്വഹണത്തിലും സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ജനപ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് പിന്തുടരുന്ന ഈ രീതിയെ പൊതുവെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് (Election) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും പൗരന്മാർക്ക് പരിമിതമായ പങ്കാണ് ഉണ്ടാവുക. പരോക്ഷമായി തങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രതിനിധികളിലൂടെ മാത്രമാണ് അവർ ഇടപെടുക. ഈ സംവിധാനത്തിൽ എല്ലാ പ്രധാന തീരുമാനങ്ങളും എടുക്കുന്നത് ജനപ്രതിനിധികളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും ജനാധിപത്യപരമല്ലെന്ന് രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ധാരാളം ജനാധിപത്യേതര രാജ്യങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്താറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ജനാധിപത്യേതര രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾ പോലും തങ്ങൾ ജനാധിപത്യവാദികളാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഭരണത്തിന് ഭീഷണി ഉണ്ടാകാത്ത തരത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തികൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെ ജനാധിപത്യപരമല്ലാതെ നടത്തിയ തെരെഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് പറയാമോ? ജനാധിപത്യപരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ അങ്ങനെയല്ലാത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിന്നും വേർതിരിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒരു രാജ്യത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ജനാധിപത്യ മാർഗത്തിലൂടെയാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത് എന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് എന്താണ് ചെയ്യാൻ കഴിയുക?

ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം ഭരണഘടനയിൽ എഴുതി വയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ്? ഇതൊക്കെ പാർലമെന്റിനു തീരുമാനിച്ചുകൂടെ? അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുൻപും എല്ലാ പാർട്ടികൾക്കും കൂടി തീരുമാനിച്ചുകൂടെ?

ഇവിടെയാണ് ഭരണഘടന കടന്നുവരുന്നത്. ഒരു ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിലെ ഭരണഘടനയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ജനാധിപത്യ രീതിയിൽ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ട അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടാവും.

നിയമനിർമാണ സഭകൾ പാസാക്കുന്ന നിയമങ്ങളിലൂടെ വിശദാംശങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരം അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങളിൽ പൊതുവെ പ്രതിപാദിക്കുക;

- വോട്ടുചെയ്യാൻ അർഹതയുള്ളവർ ആരൊക്കെയാണ്.?
- ആർക്കൊക്കെയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാനാവുക?
- ആരാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുക?
- വോട്ടർമാർ എങ്ങനെയാണ് തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക?
- വോട്ടെണ്ണലും ജനപ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കലും എങ്ങനെയാണ്?

മറ്റു മിക്ക ജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങളിലെയും ഭരണഘടനപോലെതന്നെ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയും ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ചോദ്യങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അതുവഴി ജനാധിപത്യപരമാകുന്നതിനെപ്പറ്റിയുമാണ്. അവസാന രണ്ടു ചോദ്യങ്ങളാകട്ടെ നീതിപൂർവ്വമായ പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമാണ്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ഭരണഘടനാവകുപ്പുകളെ കുറിച്ച് ഈ അധ്യായത്തിൽ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും.

പ്രവർത്തനം

ഇന്ത്യയിലെയും മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിലെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പത്രവാർത്തകൾ ശേഖരിക്കുക. താഴെ പറയുന്ന വിഭാഗങ്ങളായി അവയെ തരം തിരിക്കുക.

എ. പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായം

ബി. സമ്മതിദായകരുടെ യോഗ്യത

സി. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ പങ്ക്.

നിങ്ങൾക്ക് ഇന്റർനെറ്റ് സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ വെബ്സൈറ്റ്, http://eci.nicin, ACE പ്രോജക്ട്, ദ ഇലക്ടറൽ നോളജ് നെറ്റ്വർക്ക്, http://aceproject.org എന്നീ വെബ്സൈറ്റുകൾ സന്ദർശിച്ച് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ കുറഞ്ഞത് നാലു രാജ്യങ്ങളുടെയെങ്കിലും ശേഖരിക്കുക.

ഇന്ത്യയിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം
(ELECTION SYSTEM IN INDIA)

മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിവിധ തരത്തിലുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായങ്ങളും രീതികളും നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുമല്ലോ? ഇതെല്ലാം എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. വിവിധതരം പ്രചരണ രീതികളെക്കുറിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ പ്രചരണ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ വായിക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും. എന്നാൽ എന്തൊക്കെയാണ് വിവിധ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതികൾ? തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിന് ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഈ ഉത്തരവാദിത്വം നിക്ഷിപ്തമായ ഒരു അധികാര കേന്ദ്രവും. എന്തുചെയ്യാം, എന്തുചെയ്യരുത് എന്നതിനെപ്പറ്റി

ചട്ടങ്ങളുമുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംവിധാനമെന്നാൽ ഇതുമാത്രമാണോ? വോട്ടുകൾ എങ്ങനെ എണ്ണണം എന്നതിനെ കുറിച്ചും പ്രതിനിധികളെ എങ്ങനെ തെരഞ്ഞെടുക്കണം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഭരണഘടനയിൽ പരമാർശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് അത്ഭുതം തോന്നിയിട്ടുണ്ടാകും. ജനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. എറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടുകൾ കിട്ടുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു. അത് തീർച്ചയല്ലേ? ലോകത്തെവിടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഇങ്ങനെയാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര വിശദമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണ്?

തീർച്ചയായും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നാം കരുതുന്നതുപോലെ അത്ര ലളിതമല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായവുമായി അത്രമേൽ ഇഴുകിചേർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ മറ്റൊരു മാർഗവുമില്ലെന്ന് നാം ചിന്തിക്കും. ഒരു ജനാധിപത്യപരമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന മുൻഗണനയാണ് മത്സര വിജയിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനും അവരുടെ മുൻഗണന വിലയിരുത്താനും വിവിധതരത്തിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും ഉണ്ട്. ചില ചട്ടങ്ങൾ വലിയ പാർട്ടികൾക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കും. എന്നാൽ ചിലതാകട്ടെ ചെറിയ പാർട്ടികളെ സഹായിക്കും. ചിലത് ഭൂരിപക്ഷ സമുദായങ്ങൾക്കായിരിക്കും അനുകൂലമാകുക. എന്നാൽ മറ്റു ചിലത് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെയാവും സംരക്ഷിക്കുക. ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നത് ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ നമുക്ക് നിരീക്ഷിക്കാം.

പ്രവർത്തനം

ക്ലാസിലേക്കുള്ള നാല് പ്രതിനിധികളെ കണ്ടെത്താൻ നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിൽ അനുകരണ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് (Mock election) നടത്തുക. മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത മാർഗങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുക.

- ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു വോട്ടാണ് നൽകാൻ കഴിയുന്നത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടു ലഭിക്കുന്ന നാല് പേർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടും.
- ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും നാല് വോട്ട്, എല്ലാ വോട്ടും ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിക്കോ അതല്ലെങ്കിൽ വിവിധ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് വീതം വച്ചോ നല്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെയും ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ട് ലഭിക്കുന്ന നാലുപേർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു.
- ഓരോ വോട്ടറും സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് മുൻഗണന നല്കുകയും താഴെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യസഭാ അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വോട്ടെണ്ണുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ മൂന്നുരീതിയിലും നടത്തിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിച്ച നാല് പേരും ഒരേ വ്യക്തികൾ ആണോ? അല്ലെങ്കിൽ, എന്തു വ്യത്യാസമാണുണ്ടായത്? എന്തു കൊണ്ട്?

കേവല ഭൂരിപക്ഷ വ്യവസ്ഥ (First Past the Post System)

നൽകിയിരിക്കുന്ന പത്രവാർത്ത നോക്കുക

नवभारत टाइम्स

रविवारीय संस्करण

पहली बार कांग्रेस को तीन-चौथाई बहुमत

हेगड़े सरकार का इस्तीफा

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്ര മുഹൂർത്തത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇത് പറയുന്നത്. 1984 ൽ നടന്ന ലോകസഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആകെയുള്ള 543 സീറ്റുകളിൽ 415 സീറ്റുകളിലും വിജയിച്ച്, കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി അധികാരത്തിലെത്തി. 80 ശതമാനം സീറ്റുകളിലധികം നേടി ലോക്സഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നുവരെ മറ്റൊരു പാർട്ടിക്കും ഇത്തരം ഒരു വിജയം നേടാനായിട്ടില്ല. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലം കാണിക്കുന്നതെന്താണ്?

50 ശതമാനത്തിൽ താഴെ വോട്ടുകളും എന്നാൽ 80 ശതമാനത്തിലധികം സീറ്റുകളും. ഇത് അനീതിയല്ലേ? ഇത്തരത്തിലുള്ള അനീതികരമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വ്യവസ്ഥിതിയെ നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കൾക്ക് എങ്ങനെ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു?

കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി അഞ്ചിൽ നാല് ഭാഗം സീറ്റുകളിൽ വിജയിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ സമ്മതിദായകരിൽ അഞ്ച് പേരിൽ നാല് പേർ കോൺഗ്രസിന് വോട്ടു ചെയ്തുവെന്നാണോ ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്? എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല. താഴെ തന്നിട്ടുള്ള പട്ടിക പരിശോധിക്കുക. നാൽപ്പത്തിയെട്ടു ശതമാനം വോട്ടുകളാണ് കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിക്ക് ലഭിച്ചത്. ഇതിനർത്ഥം ആകെ വോട്ട് ചെയ്തവരിൽ 48% പേർ മാത്രമാണ് കോൺഗ്രസ് സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് വോട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നാണ്. എന്നിട്ടും ലോക്സഭയിലെ 80 ശതമാനത്തിലധികം സീറ്റുകളിൽ വിജയിക്കാൻ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിക്ക് കഴിഞ്ഞു. മറ്റു പാർട്ടികളുടെ പ്രകടനം ഒന്ന് പരിശോധിക്കുക. ബി.ജെ.പി.ക്ക് 7.4% വോട്ടുകൾ ലഭ്യമായെങ്കിലും ഒരു ശതമാനത്തിൽ താഴെ സീറ്റുകൾ മാത്രമാണ് വിജയിക്കാനായത്. അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?

1984 ലോക്സഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രധാന പാർട്ടികൾക്കു ലഭിച്ച വോട്ടുകളും സീറ്റുകളും

പാർട്ടി	വോട്ടുകൾ(%)	സീറ്റുകൾ
കോൺഗ്രസ്	48.0	415
ബിജെപി	7.4	2
ജനത	6.7	10
ലോക്ദൾ	5.7	3
സി പി ഐ(എം)	5.7	22
തെലുങ്കുദേശം	4.1	30
ഡി.എം.കെ	2.3	2
എഐഎഡിഎംകെ	1.6	12
അകാലിദൾ	1.0	7
എജിപി	1.0	7

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പിന്തുടരുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പു രീതിയുടെ പ്രത്യേകതമൂലമാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ സമ്പ്രദായപ്രകാരം:

- രാജ്യത്തെ മൊത്തം 543 നിയോജകമണ്ഡലമായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു;
- ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലവും ഒരു പ്രതിനിധിയെ വീതം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു;
- ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടുകിട്ടുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

മറ്റു സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കാൾ കൂടുതൽ വോട്ടുകൾ കിട്ടുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥി വിജയിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുമെന്നതാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വസ്തുത. വിജയിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടുകൾ കിട്ടണമെന്നില്ല. ഈ പ്രാതിനിധ്യവ്യവസ്ഥയെ കേവലഭൂരിപക്ഷ വ്യവസ്ഥ അഥവാ ആപേക്ഷിക ഭൂരിപക്ഷ വ്യവസ്ഥ അല്ലെങ്കിൽ ഫസ്റ്റ് പാസ്റ്റ് ദി പോസ്റ്റ് (First Past The Post System FPTP) വ്യവസ്ഥ എന്നു പറയുന്നു. 'തെരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മുന്നിലെത്തുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയാണ് വിജയി'. ഈ വ്യവസ്ഥയെ 'ബഹുത്വ വ്യവസ്ഥ' (Plurality System) എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഈ രീതിയാണ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇനി നമുക്ക് നമ്മുടെ ഉദാഹരണത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാം. കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിക്കു ലഭിച്ച വോട്ടുവിഹിതത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ വിഹിതം സീറ്റുകളിൽ അവർ വിജയിച്ചു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിജയിച്ച ധാരാളം നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ 50%ത്തിൽ താഴെ വോട്ടുകൾമാത്രമാണ് അവർ നേടിയത്. ധാരാളം സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മത്സര രംഗത്തുണ്ടെങ്കിൽ വിജയിയാകുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് മിക്കപ്പോഴും അൻപത് ശതമാനത്തിൽ വളരെ താഴെയാകും വോട്ടുകൾ ലഭിക്കുക. പരാജയപ്പെടുന്ന

സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വോട്ടുകൾ പാഴായി പോകുന്നു. ഈ വോട്ടുകളിൽ നിന്ന് സ്ഥാനാർഥികൾക്കോ പാർട്ടികൾക്കോ സീറ്റൊന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇരുപത്തി അഞ്ചോ അതിൽ താഴെയോ ശതമാനം വോട്ടുകൾ നേടുക വഴി പാർട്ടിക്ക് മിക്ക സീറ്റുകളിലും വിജയിക്കാനാകും.

ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യം (Proportional Representation)

ഇത് വളരെയധികം ചിന്താകുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ? ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ എന്റെ എം.പി.യും എം.എൽഎയും ആരാണെന്ന് ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് അറിയുക? എന്തെങ്കിലും കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ആരുടെ അടുത്തേക്കാണ് പോകേണ്ടത്?

ഈ സമ്പ്രദായത്തെ, ഇസ്രയേലിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള മറ്റൊരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കാം. ഇസ്രായേലിൽ വോട്ടുകൾ എണ്ണി കഴിഞ്ഞാൽ ഓരോ പാർട്ടികൾക്കും ലഭിക്കുന്ന വോട്ടുകൾക്ക് ആനുപാതികമായി പാർലമെന്റിൽ സീറ്റുകൾ അനുവദിക്കുന്നു (പട്ടിക കാണുക). ഓരോ പാർട്ടിയും ആനുപാതികമായി തങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമായ സീറ്റുകളിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുൻപുതന്നെ മുൻഗണന ക്രമത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പട്ടികയിൽ നിന്ന് പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായത്തെ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായം (Proportional Representation) എന്നു പറയുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു പാർട്ടിക്ക് തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച വോട്ടിന്റെ അനുപാതത്തിലായിരിക്കും സീറ്റുകൾ ലഭിക്കുക.

ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായത്തിന് രണ്ട് രീതികൾ ഉണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് ഇസ്രയേൽ, നെതർലാന്റ് പോലുള്ള ചിലരാജ്യങ്ങളിൽ രാജ്യം മുഴുവൻ ഒറ്റ മണ്ഡലമായി കണക്കാക്കുന്നു. ദേശീയ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഓരോ പാർട്ടിക്കും ലഭിക്കുന്ന വോട്ടു വിഹിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സീറ്റുകൾ അനുവദിച്ചു നല്കുന്നു. അർജന്റീനയിലും പോർച്ചുഗലിലും ഉള്ളതു പോലെ രാജ്യം മുഴുവൻ വിവിധ ബഹു അംഗ മണ്ഡലങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്ന മാർഗ്ഗമാണ് മറ്റൊന്ന്. ഇവിടെ ഓരോ മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും എത്ര പേരെ തെരഞ്ഞെടുക്കണം എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ പാർട്ടിയും സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ ഒരു പട്ടിക ഓരോ നിയോജക മണ്ഡലത്തിലേക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു രീതികളിലും വോട്ടർമാർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് സ്ഥാനാർത്ഥിക്കല്ല. മറിച്ച് പാർട്ടിക്കൾക്കാണ്. ഒരു പാർട്ടിക്ക് രേഖപ്പെടുത്തിയ വോട്ടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാകും മണ്ഡലങ്ങളിലെ സീറ്റുകളുടെ വിതരണം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികൾ വിവിധ പാർട്ടികളിൽപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ ആനുപാതിക സമ്പ്രദായം പരിമിതമായ തോതിൽ പരോക്ഷ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ (indirect election) സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ രാഷ്ട്രപതി, ഉപരാഷ്ട്രപതി, രാജ്യസഭ, വിധാൻ പരിഷത്ത് (Legislative Council) എന്നിവിടങ്ങളിൽ മൂന്നാമതൊരു തരത്തിലുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ ആനുപാതിക സമ്പ്രദായമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇസ്രയേലിലെ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായം

ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായമാണ് ഇസ്രയേൽ പിന്തുടരുന്നത്. ഇസ്രയേലിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ സഭ (നെസ്സറ്റ്)യിലേക്ക് നാലുവർഷത്തിലൊരിക്കലാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്നത്. ഓരോ പാർട്ടിയും അവരുടെ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കും. വോട്ടർമാർ സ്ഥാനാർത്ഥിക്കല്ല പാർട്ടിക്കാണ് വോട്ടു ചെയ്യുന്നത്. ഓരോ പാർട്ടിക്കും ലഭ്യമായ വോട്ടുകളുടെ അനുപാതം അനുസരിച്ചാണ് നിയമസഭയിൽ സീറ്റുകൾ ലഭിക്കുന്നത്. ചെറിയതോതിൽ ജനപിന്തുണയുള്ള ചെറുപാർട്ടികൾക്കു പോലും ഇതുവഴി പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുന്നു. (നിയമസഭയിൽ സീറ്റ് ലഭിക്കുന്നതിന് ഒരു പാർട്ടിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 3.25 ശതമാനം വോട്ടെങ്കിലും ലഭിച്ചിരിക്കണം) ഇത് മിക്കപ്പോഴും ഒരു കൂട്ടുകക്ഷി സർക്കാരിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് കാരണമാകാറുണ്ട്.

2015 ൽ നെസ്സറ്റിലേക്ക് നടന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലത്തിന്റെ പട്ടിക താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ പാർട്ടിക്കും എത്രശതമാനം സീറ്റുകൾ ലഭിച്ചു എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താം.

പാർട്ടി	വോട്ടുകളുടെ വിഹിതം ശതമാനത്തിൽ	സീറ്റുകൾ	സീറ്റുവിഹിതം ശതമാനത്തിൽ
ലിക്കുഡ്	23.40	30	
സയണിസ്റ്റ് ക്യാമ്പ്	18.67	24	
ജോയിന്റ് ലിസ്റ്റ് (ഹഡേഷ്, നാഷണൽ ഡമോക്രാറ്റിക് അസംബ്ലി, അറബ് മൂവ്മെന്റ് ഫോർ റിന്യൂവൽ, യുണൈറ്റഡ് അറബ് ലിസ്റ്റ്)	10.61	13	
യേഷ് അതിദ്	8.82	11	
കുലാനു	7.49	10	
ഹബായിത് ഹയെഹുതി	6.74	8	
ഷാസ്	5.74	7	
ഇസ്രായേൽ ബൈത്തനു	5.10	6	
യുണൈറ്റഡ് തോറ ജൂഡായിസം	4.99	6	
ഇസ്രായേൽസ് ലെഫ്റ്റ്	3.93	5	
മറ്റു പാർട്ടികൾ	4.51	0	
ആകെ	100	120	

കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായവും (FPTP) ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ വ്യവസ്ഥയും (PR) തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം

കേവല ഭൂരിപക്ഷം (FPTP)	ആനുപാതിക പ്രാധിനിത്യം (PR)
നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ജില്ലകൾ എന്നു വിളിക്കുന്ന ചെറിയ ഭൂപ്രദേശ യൂണിറ്റുകളായി രാജ്യത്തെ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു	വലിയ ഭൂപ്രദേശത്തെ നിയേജകമണ്ഡലമായി നിജപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ചില പ്പോൾ രാജ്യം മുഴുവൻ ഒറ്റ നിയോജക മണ്ഡലമായിരിക്കും
എല്ലാ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും ഒരോ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.	ഒരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാം
വോട്ടർമാർ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിക്കാണ് വോട്ടു നല്കുന്നത്	വോട്ടർമാർ പാർട്ടിക്കാണ് വോട്ടു നല്ക്കുന്നത്.
ഒരു പാർട്ടിക്ക് കിട്ടിയ വോട്ടിന്റെ ശതമാനത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ സീറ്റ് നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ ലഭിക്കാം.	ഓരോ പാർട്ടിക്കും അവർക്ക് ലഭിച്ച വോട്ടിന് ആനുപാതികമായി സീറ്റ് ലഭിക്കുന്നു.
വിജയിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് ഭൂരിപക്ഷം (50% +1) വോട്ട് ലഭിക്കണമെന്നില്ല.	വിജയിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് ഭൂരിപക്ഷം വോട്ട് ലഭിക്കുന്നു.
ഉദാഹരണം : ബ്രിട്ടൻ, ഇന്ത്യ	ഉദാഹരണം: ഇസ്രയേൽ, നെതർലാന്റ്സ്

രാജ്യസഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു? (How does PR work in Rajya Sabha elections?)

ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ഇനമായ ഏക ssl anä th mkpk {¼ Znb w(Single transferable vote system -STV) ആണ് രാജ്യസഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പിന്തുടരുന്നത്. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും രാജ്യസഭയിൽ നിശ്ചിത പങ്ക് (Quota) സീറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതാത് സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണ സഭകളാണ് (State Legislative Assembly) രാജ്യസഭാ അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്, സംസ്ഥാനത്തെ എം.എൽ.എ മാരാണ് വോട്ടർമാർ. ഓരോ വോട്ടറും സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് തങ്ങളുടെ വോട്ട് മുൻഗണനാക്രമം അനുസരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തണം. ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ വിജയത്തിന് ഒരു നിശ്ചിത ക്വോട്ട വോട്ട് ലഭിച്ചിരിക്കണം. അത് നിശ്ചയിക്കുന്നത് തന്നിരിക്കുന്ന സൂത്രവാക്യമനുസരിച്ചാണ്.

$$\left[\frac{\text{മൊത്തം രേഖപ്പെടുത്തിയ വോട്ടുകളുടെ എണ്ണം}}{\text{മൊത്തം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ട സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം} + 1}\right] + 1$$

ഉദാഹരണത്തിന് രാജസ്ഥാനിലെ 200 എം.എൽ.എ മാർ ചേർന്ന് നാല് രാജ്യസഭാ അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കണമെങ്കിൽ വിജയിക്ക് (200/4+1 = 40+1)41 വോട്ട് ലഭിച്ചിരിക്കണം. വോട്ടുകൾ എണ്ണുമ്പോൾ ഓരോ സ്ഥാനാർത്ഥിക്കും ലഭിച്ച ഒന്നാം വോട്ടുകളാണ് ആദ്യം എണ്ണുക. എല്ലാ ഒന്നാം മുൻഗണനന വോട്ടുകളും എണ്ണിക്കഴിയുമ്പോൾ നിശ്ചയിച്ച പങ്ക് വോട്ട് ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികൾ വിജയിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിക്കും. എല്ലാം ഒന്നാം മുൻഗണനാ വോട്ടുകളും എണ്ണിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും ആവശ്യമായ അത്രയും സ്ഥാനാർഥികൾ നിശ്ചിത പങ്ക് വോട്ട് നേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ ഏറ്റവും കുറവ് മുൻഗണനാ വോട്ടുകൾ കിട്ടിയ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ ഒഴിവാക്കുകയും പ്രസ്തുത സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മുൻഗണനാ വോട്ടുകൾ ആ ബാലറ്റിൽ രണ്ടാം മുൻഗണനാ വോട്ട് ലഭിച്ച സ്ഥാനാർഥിക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ആവശ്യമുള്ള അത്രയും എണ്ണം സ്ഥാനാർത്ഥികൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ഈ പ്രക്രിയ തുടരുകയും അവർ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യ കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചത്? (Why did India adopt the FPTP system?)

ഇതിനുള്ള ഉത്തരം ഊഹിച്ചെടുക്കുക അത്ര പ്രയാസകരമല്ല. രാജ്യസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കോളം (Box) വ്യക്തമായി വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണെന്നും അതിനാൽ തന്നെ ചെറിയ രാജ്യങ്ങളിലാണ് അതു പ്രാവർത്തികമാക്കാനാകുക എന്നും ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഇന്ത്യയെപ്പോലെയുള്ള ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന് സമാനമായ രാജ്യത്ത് ഈ രീതി നടപ്പിലാക്കുക വളരെ പ്രയാസകരമാണ്. ലളിതമായ നടപടിക്രമങ്ങളാണ് കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ വിജയത്തിനും ജനകീയതയ്ക്കും ആധാരം. തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെക്കുറിച്ചും രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചും സവിശേഷ ജ്ഞാനമില്ലാത്ത സാധാരണ സമ്മതിദായകനുപോലും ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ ലളിതമായി പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമയത്തു സമ്മതിദായകന് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട സ്ഥാനാർത്ഥികളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണ നൽകുന്നു. വോട്ടിംഗിലൂടെ താൻ ഏതു പാർട്ടിയെ അല്ലെങ്കിൽ ഏതു സ്ഥാനാർത്ഥിയെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമ്മതിദായകൻ പാർട്ടിക്കോ, സ്ഥാനാർത്ഥിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അവ രണ്ടിനും തുല്യമായോ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായം ഇഷ്ടപ്പെട്ട പാർട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ മാത്രമല്ല മറിച്ച് ഇഷ്ടപ്പെട്ട പ്രത്യേക സ്ഥാനാർഥിയെപ്പോലും

തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു. എന്നാൽ മറ്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതികളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ വോട്ടർമാരോട് പാർട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനാകും ആവശ്യപ്പെടുക. പാർട്ടി പട്ടികയിൽ നിന്നാകും (Party list) പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. തത്ഫലമായി ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതോ ആ പ്രദേശത്തോട് പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഏക പ്രതിനിധി ഉണ്ടാവുകയില്ല. നിയോജക മണ്ഡല അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്ന കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിൽ (FPTP) തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി ആരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം എന്നുമാത്രമല്ല ആ മണ്ഡലത്തോട് പ്രത്യേക പ്രതിബദ്ധതയുള്ളവരായി അവരെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

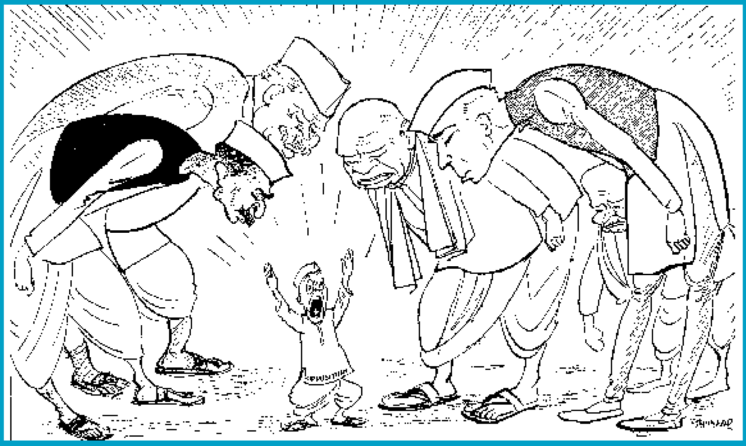

Shankar, Copyright: Children's Book Trust

ഭരണപക്ഷത്തെ അംഗങ്ങൾ 'കൊച്ചു' പ്രതിപക്ഷത്തെ കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു! ഇത് നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രതിഫലനമാണോ?

ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഒരു പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിൽ സ്ഥിരതയാർന്ന ഗവൺമെന്റുകൾ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ അനുയോജ്യമല്ല എന്നതായിരുന്നു ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളുടെ കാഴ്ചപ്പാട്. പാർലമെന്ററി സമ്പ്രദായത്തിലെ കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭാഗ (Executive) ത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് നാം അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ പഠിക്കും. ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭാഗത്തിന് (Executive) നിയമനിർമ്മാണ സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആവശ്യമാണ്. വോട്ടു വിഹിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സീറ്റുകൾ പങ്കുവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായം പൊതുവെ വലിയ പാർട്ടിക്കോ

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

2016 ലെ തമിഴ്നാട് നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലം ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

- ഇസ്രയേലിലെപ്പോലെ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ (PR System) വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു അവിടെയെങ്കിൽ നിയമസഭയുടെ ഘടന എന്താകുമായിരുന്നു?
- ഏതു പാർട്ടിക്കായിരിക്കും ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടായിരിക്കുക?
- ആര് ഗവൺമെന്റ് രൂപീകരിക്കും?
- രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഈ വ്യവസ്ഥ എന്തു സ്വാധീനമാണ് ഉണ്ടാക്കുക?

ആകെ സീറ്റുകൾ : 234	തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നത് 232		
പാർട്ടി അനുസരിച്ച് സീറ്റുകൾ	വോട്ടിന്റെ ശതമാനം	സീറ്റുകൾ	സീറ്റുകൾ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ
എ.ഐ.എ.ഡി.എം.കെ.	40.77	135	
ഡി.എം.കെ	31.64	88	
കോൺഗ്രസ്	6.42	8	
പി.എം.കെ.	5.32	0	
ബി.ജെ.പി.	2.84	0	
ഡി.എം.ഡി.കെ.	2.39	0	
സി.പി.ഐ.	0.79	0	
ഐ.യു.എം.എൽ.	0.73	1	
മറ്റുള്ളപാർട്ടികൾ	6.37	0	
സ്വതന്ത്രർ	1.43	0	
നോട്ട	1.30	-	

മുന്നണിക്കോ വോട്ടുവിഹിതത്തെക്കാൾ കുറച്ചധികം സീറ്റുകൾ നൽകുന്നു. അങ്ങനെ ഈ സമ്പ്രദായം സ്ഥിരതയാർന്ന ഒരു ഗവൺമെന്റിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുക വഴി ഒരു പാർലമെന്ററി ഗവൺമെന്റിന്റെ സുഗമവും കാര്യക്ഷമമായതുമായ പ്രവർത്തനത്തിന് കാരണമാകുന്നു. അവസാനമായി, ഒരു പ്രദേശത്തെ വ്യത്യസ്ത സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരുമിച്ച് നിന്ന് വിജയിക്കാൻ കേവലഭൂരിപക്ഷ (FPTP) സമ്പ്രദായം അവസരമൊരുക്കുന്നു. ഇന്ത്യപോലെ വൈവിധ്യങ്ങൾ പുലർത്തുന്ന ഒരു രാജ്യത്ത് ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായം ഓരോ സാമുദായിക വിഭാഗങ്ങൾക്കും അവരുടേതായ ദേശ

വ്യാപക പാർട്ടി രൂപീകരിക്കുന്നതിന് വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം പ്രദാനം ചെയ്യും. നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ കൂടി ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണവേളയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.

ഭരണഘടനയുടെ ഇതുവരെയുള്ള പ്രവർത്തനം ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളുടെ പ്രതീക്ഷകളെ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായം (FPTP System) ലളിതവും സാധാരണ വോട്ടർമാർക്കുപോലും പരിചിതവുമാണെന്ന് തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. വലിയ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളെ കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന തലങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ ഭൂരിപക്ഷം നേടുന്നതിന് ഈ രീതി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു സമുദായത്തിൽ നിന്നോ ജാതിയിൽ നിന്നോ മുഴുവൻ വോട്ടുകളും ഒരു പാർട്ടിക്ക് ലഭ്യമാകുന്നതിനെ ഈ വ്യവസ്ഥ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണയായി കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായം ദ്വി പാർട്ടി സമ്പ്രദായത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. അധികാരത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടു പാർട്ടികൾമാത്രം മത്സരിക്കാനുണ്ടാവുകയും മിക്കപ്പോഴും അധികാരം മാറിമാറി ഇവർക്കിടയിൽ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. ഇവിടെ അധികാര മത്സരത്തിനും പങ്കുവയ്ക്കലിനു പുതിയ ഒരു പാർട്ടിയോ മൂന്നാമതൊരു പാർട്ടിയോ കടന്നുവരിക പ്രയാസകരമാണ്. ഈ വിധത്തിൽ നോക്കിയാൽ ഇന്ത്യയിലെ കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിന് നേരിയ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം നമ്മൾ കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായമാണ് സ്വീകരിച്ചതെങ്കിലും ഒന്നിലധികം ചെറുപാർട്ടികൾ നിലനിൽക്കത്തന്നെ ഒരു ഏകകക്ഷി മേധാവിത്വം ഉടലെടുത്തു. 1989 നുശേഷം ഇന്ത്യ ഒരു ബഹുകക്ഷി മുന്നണി സമ്പ്രദായത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. അതേസമയം തന്നെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും മത്സരാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ദ്വികക്ഷി സമ്പ്രദായം വളർന്നു വരുന്നു. കാലക്രമേണ കൂട്ടുകക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഉദയം ധാരാളം പുതിയ പാർട്ടികൾക്കും ചെറുപാർട്ടികൾക്കും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവസരമൊരുക്കി എന്നതാണ് ഇന്ത്യൻ പാർട്ടി സമ്പ്രദായത്തെ വ്യത്യസ്തമാക്കിയത്.

നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളുടെ സംവരണം (RESERVATION OF CONSTITUENCIES)

കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ട് നേടുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായി പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ചെറിയ സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഇത് മിക്കപ്പോഴും കോട്ടം വരുത്തുന്നതാണ്. ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹിക സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ജാതി അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിവേചനത്തിനത്തിന്റെ ഒരു ചരിത്രം തന്നെ നമുക്കുണ്ട്. അത്തരം ഒരു സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥയിൽ കേവലഭൂരിപക്ഷം സ്വീകരിച്ചാൽ മേധാവിത്വമുള്ള സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങളും ജാതികളും എല്ലായിടത്തും വിജയിക്കുകയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങൾ പ്രാതിനിധ്യമില്ലാതെ തുടരു

"പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മണ്ഡലങ്ങൾ (separate electorate) ഇന്ത്യയ്ക്ക് എന്നും ഒരു ശാപമായിരുന്നു, ഇതാകട്ടെ ഈ രാജ്യത്തിന് കണക്കാക്കാനാകത്തത്ര ദോഷം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു... പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മണ്ഡലങ്ങൾ നമ്മുടെ പുരോഗതിയെ തടസപ്പെടുത്തി ഞങ്ങൾക്ക് (മുസ്ലീംങ്ങൾക്ക്) ഈ ദേശത്തോടൊപ്പം ഒന്നായി ചേരണം... മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ സംവരണം എന്നതിൽ ദൈവത്തെ ഓർത്ത് നിങ്ങൾ കൈവയ്ക്കരുത്."

താജാമുൽ ഹുസൈൻ, സിഎഡി, *Vol.VIII.* പേജ് *333. 26* മെയ് *1949*

കയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ ശിൽപികൾ ഇത്തരം പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധ്യമുള്ളവരായിരുന്നു. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പുവരുത്താനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ പ്രശ്നം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമുൻപുതന്നെ വളരെയധികം ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റാകട്ടെ പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മണ്ഡലം (seperate electorate) എന്ന ആശയം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിൽനിന്നും ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കണമെങ്കിൽ അതേ സമുദായത്തിൽപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്കു മാത്രമാകും വോട്ടുചെയ്യുവാനുള്ള യോഗ്യത. ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണ സഭയിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിന് ഈ സമ്പ്രദായം അനുയോജ്യമല്ലെന്ന ആശങ്ക ഭരണഘടനാ നിർമാണസഭയിൽ പല അംഗങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ 'സംവരണ മണ്ഡലങ്ങൾ' എന്ന ആശയം നടപ്പിലാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം, ഒരു മണ്ഡലത്തിലെ എല്ലാ വോട്ടർമാർക്കും വോട്ടവകാശമുണ്ട്, എന്നാൽ സ്ഥാനാർത്ഥി നിർബന്ധമായും സംവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സമുദായത്തിലോ സാമൂഹികവിഭാഗത്തിലോ ഉൾപ്പെടുന്ന ആളായിരിക്കണം.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ചില സാമൂഹികവിഭാഗങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറി കിടക്കുന്നുണ്ട്. അവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക മണ്ഡലത്തിലെ വിജയത്തെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള ശക്തിയുള്ള വിഭാഗമായിരിക്കില്ല. എന്നാൽ രാജ്യം ആകമാനം നോക്കുമ്പോൾ അവർ നിർണായക വിഭാഗവുമാണ്. അവരുടെ ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിന് സംവരണം ആവശ്യമായിവന്നു. ലോക്സഭയിലേക്കും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലേക്കും പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് ഭരണഘടന സീറ്റ് സംവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തുടക്കത്തിൽ ഇത് പത്തു വർഷത്തേക്കാണ് നൽകിയത്. പിന്നീട് തുടർച്ചയായ ഭരണഘടനാഭേദഗതികളിലൂടെ ഇത് 2020 വരെ ദീർഘിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സംവരണത്തിന്റെ കാലാവധി കഴിയുമ്പോൾ, അത് ദീർഘിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പാർലമെന്റിന് തീരുമാനമെടുക്കാവുന്നതാണ്.
C´ yb nse P\ k wl yb nÀ Cu c- ph n nK¯ n papÀ] ¦ n vB \ p m

തികമായിട്ടാണ് സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ലോക്സഭയിലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാവുന്ന ആകെയുള്ള 543 സീറ്റുകളിൽ 84 എണ്ണം പട്ടികജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കായും 47 എണ്ണം പട്ടിക വർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങൾക്കായും സംവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (2012 സെപ്റ്റംബർ 1 അനുസരിച്ച്)

"... എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ ആദിവാസികളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനാണ് ഞാൻ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഭൂതകാല ഇന്ത്യയിൽ ഒരു മൃഗശാലയിൽ എന്ന പോലെ ഞങ്ങളെ ഒറ്റപ്പെടുത്തി നിർത്തിയിരുന്നതിൽ പ്രധാന രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളോടും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റിനോടും പ്രബുദ്ധരായ ഇന്ത്യൻ പൗരന്മാരോടും ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരാണ്... ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ഇടകലർന്നു പോകുവാൻ തയ്യാറാണ്. ആ കാരണം കൊണ്ടാണ്... നിയമസഭകളിലേക്ക് സംവരണം ഞങ്ങൾ ശഠിച്ചത്. ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മണ്ഡലങ്ങൾ (Separate electorate) ചോദിച്ചിരുന്നില്ല... 1935 ലെ ആക്ട് പ്രകാരം ഇന്ത്യയിലെ മൊത്തം നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളുടെ എണ്ണം 1585 ആയിരിക്കെ ആദിവാസി എം എൽ എ മാരുടെ എണ്ണം വെറും 24 ആയിരുന്നു..... കേന്ദ്രത്തിലാകട്ടെ ഒരു പ്രതിനിധിപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

ജയ്പാൽസിംഗ്, സിഎഡി, Vol.V, പേജ് 209, 27 ആഗസ്റ്റ് 1947

ഏതൊക്കെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളാണ് സംവരണം ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് ആരാണ്? ഈ തീരുമാനം എടുക്കുന്നത് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ്? നിയോജകമണ്ഡല പുനർനിർണയ കമ്മീഷൻ (Delimitation Commission) എന്ന് വിളിക്കുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര സമിതിയാണ് ഇതിൽ തീരുമാനം എടുക്കുന്നത്. നിയോജക മണ്ഡല പുനർനിർണയ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുന്നത് ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റാണ്. ഇന്ത്യയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷനുമായി സഹകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് കമ്മീഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവൻ മണ്ഡലങ്ങളുടേയും അതിർത്തികൾ നിർണ്ണയിക്കുക എന്നതാണ് ഈ കമ്മീഷന്റെ ലക്ഷ്യം. ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും എത്ര സംവരണമണ്ഡലങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം എന്നത് ആ സംസ്ഥാനത്തെ പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനാനുപാതികമായിട്ടാണ് നിശ്ചയിച്ചയിക്കുന്നത്. അതിനു ശേഷം ഈ കമ്മീഷൻ അവിടെയുള്ള ജനസംഖ്യയുടെ ഘടന പരിശോധിക്കുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ പട്ടികവർഗ്ഗവിഭാഗ അനുപാതമുള്ള മണ്ഡലമാണ് അവർക്കായി സംവരണം ചെയ്യുക. പട്ടികജാതി വിഭാഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അതിർത്തി നിർണയ കമ്മീഷൻ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ പട്ടികജാതി ജനസംഖ്യാ അനുപാതമുള്ള മണ്ഡലങ്ങൾ സംവരണത്തിനായി എടുക്കുന്നു. കൂടാതെ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ പ്രദേ

ശങ്ങളിലേക്ക് സംവരണ മണ്ഡലങ്ങൾ വിതരണം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പട്ടികജാതി വിഭാഗങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ഏകദേശം തുല്യമായി വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. അതിർത്തി നിർണ്ണയ നടപടികൾ കൈകൊള്ളുമ്പോൾ ഈ സംവരണ മണ്ഡലങ്ങൾ ഒരോ തവണയും മാറി വരാറുണ്ട്.

മറ്റു ദുർബല വിഭാഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലാകട്ടെ ഇത്തരം ഒരു സംവരണരീതി ഭരണഘടന പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. കാലക്രമേണ ലോക്സഭയിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലും വനിതകൾക്ക് സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്യണമെന്ന ആവശ്യം ശക്തമായി ഉയർന്നു വന്നു. പ്രാതിനിത്യ സഭകളിൽലേക്ക് കുറച്ചു സ്ത്രീകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് യാഥാർത്ഥ്യമാണെങ്കിലും മൂന്നിലൊന്നു സീറ്റുകൾ സംവരണം എന്ന ആവശ്യവും ശക്തമായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. നഗര - ഗ്രാമ തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് സീറ്റുകൾ സംവരണം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. തദ്ദേശ ഗവൺമെന്റുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകൾ എന്ന അധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ ചർച്ചചെയ്യും. ലോക്സഭയിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലും (വിധാൻ സഭ) സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ഭരണഘടനാഭേദഗതി അനിവാര്യമാണ്. അത്തരം ഭേദഗതി പലതവണ പാർലമെന്റിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇന്നുവരെ ഇത് പാസ്സാക്കിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പഠന പുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യയുടെ ഏകദേശം 14.2 ശതമാനം മുസ്ലീങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ലോക്സഭയിലെ മുസ്ലീം എം.പി. മാരുടെ എണ്ണം 6% ത്തിൽ താഴെമാത്രമാണ്. ഇത് അവരുടെ ജനസംഖ്യാ വിഹിതത്തിന്റെ പകുതിയിൽ താഴെയാണ്. ഈ സാഹചര്യം പല നിയമ സഭകളിലും നിലനില്ക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയെ പറ്റി മൂന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ വ്യത്യസ്തമായ നിഗമനങ്ങളിലെത്തുന്നു. നിങ്ങൾ അവരോട് എന്തുകൊണ്ട് യോജിക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ വിയോജിക്കുന്നു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുക.

ഹിലാൽ : ഇത് കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ (FPTP) അനീതിയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് നമ്മൾ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കണം

ആരിഫ് : ഇത് പട്ടികജാതി പട്ടിക വർഗ്ഗത്തിന് സംവരണം നല്കിയതിന്റെ യുക്തിയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. പട്ടിക ജാതി വർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് നല്കുന്നതുപോലെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് സംവരണം നല്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

സാബ : മുസ്ലീങ്ങളെ മുഴുവൻ ഒറ്റയായി കണ്ട് സംസാരിക്കുന്നതിൽ കഴമ്പില്ല. ഏതൊരു വ്യവസ്ഥ പ്രകാരവും മുസ്ലീം സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരുവിധ പ്രാതിനിധ്യവും ലഭിക്കുകയില്ല. മുസ്ലീം സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ക്വാട്ട നൽകുകയാണ് ആവശ്യം.

സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് (Free and Fair Elections)

സ്വതന്ത്രവും നീതി പൂർവ്വവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉറപ്പ് വരുത്തുക എന്നതാണ് ഏതൊരു ഇലക്ഷൻ സമ്പ്രദായത്തിന്റെയും ശരിയായ വിലയിരുത്തൽ. ജനാധിപത്യത്തെ യാഥാർഥ്യത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുക യാണെങ്കിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം നിഷ്പക്ഷവും സുതാര്യവുമായി രിക്കേണ്ടത് പരമപ്രധാനമാണ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലത്തിലൂടെ തന്റെ അഭിലാഷ ത്തിന് നിയമപരമായ പ്രതിഫലനം കണ്ടെത്താൻ സമ്മതിദായകന് സാധിക്കണം.

സാർവത്രിക വോട്ടവകാശവും മത്സരിക്കാനുള്ള അവകാശവും (Universal franchise and right to contest)

ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം നല്കുന്നതിനു പുറമേ, ഭരണഘടന രണ്ട് അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കൂടി മറുപടി നല്കുന്നു. ആരെല്ലാമാണ് വോട്ടർമാർ? ആർക്കൊക്കെയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാൻ സാധിക്കുക? നമ്മുടെ ഭരണഘടന ഈ രണ്ടു കാര്യത്തിലും വളരെ സുസ്ഥാപിതമായ ജനാധി പത്യ സമ്പ്രദായമാണ് പിന്തുടരുന്നത്.

ഞാൻ പ്രായപൂർത്തിയായ ആളാണോ അതോ അല്ലയോ? ഞാൻ എന്റെ പങ്കാളിയെ ജീവിതം തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ തക്ക പക്വതയുണ്ട്, ഡ്രൈവിംഗ് ലൈസൻസ് എടുക്കാൻ തക്ക പ്രായമുള്ള ആളാണ്. എന്നാൽ വോട്ടു ചെയ്യാൻ തക്ക പ്രായമായില്ലത്രേ? നിയമങ്ങൾ എനിക്കും ബാധകമാകുകയാണെങ്കിൽ ആ നിയമങ്ങൾ ആരു നിർമ്മിക്കണമെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല?

ജനാധിപത്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ആ രാജ്യത്തെ പ്രായപൂർത്തിയായ മുഴുവൻ പൗരൻമാരും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടു ചെയ്യാൻ യോഗ്യരായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ ഇതിനകം തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് സാർവ്വത്രിക പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ അവകാശത്തിനു വേണ്ടി പല രാജ്യങ്ങളിലും ജനങ്ങൾക്ക് ദീർഘമായ സമരപോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിവന്നു. സമരങ്ങൾക്കൊടുവിൽ വളരെ വൈകിയാണ് സ്ത്രീകൾക്ക് ഈ അവകാശം ലഭിച്ചത്. നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിലെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങളിൽ ഒന്ന് പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും വോട്ടവകാശം ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്നതായിരുന്നു.

1989 വരെ ഇന്ത്യയിൽ പ്രായപൂർത്തിയായവർ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം 21 വയസ്സിന് മുകളിൽ പ്രായമുള്ളവർ എന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ 1989 ലെ ഒരു ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലൂടെ വോട്ടുചെയ്യാനുള്ള പ്രായം 18 വയസ്സാക്കി കുറച്ചു. എല്ലാ പൗരൻമാർക്കും അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെ ടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ പങ്കാളികളാകാനുള്ള അവസരം പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം ഉറപ്പവരുത്തി. ഇത് നാം അവകാശങ്ങൾ എന്ന അധ്യായ ത്തിൽ പഠിച്ച സമത്വം, വിവേചനം അരുത് മുതലായ തത്ത്വങ്ങളോട് ഉൾച്ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത കണക്കിലെടുക്കാതെ എല്ലാവർക്കും വോട്ടവ കാശം നൽകുന്നത് ശരിയായ നടപടിയല്ലെന്ന് ഇക്കാലത്തുപോലും നിരവധി

യാളുകൾ ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമൂഹത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിന്റെയും അവരുടെ മണ്ഡലത്തിന്റെയും നന്മ തീരുമാനിക്കാനുള്ള ശേഷിയും മൂല്യബോധവും പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും തുല്യമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതക്കൾക്ക് ഉറച്ച വിശ്വാസമാണുണ്ടായിരുന്നത്.

വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിൽ ഏതാണോ ശരിയായിട്ടുള്ളത് അതു തന്നെയാണ് മത്സരിക്കുന്നതിനും ബാധകമാകുക. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിനും പ്രതിനിധിയാക്കുന്നതിനും എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും അവകാശമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും വിവിധ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ മത്സരിക്കുന്നതിന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പ്രായപരിധി ആവശ്യമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ലോക്സഭ അല്ലെങ്കിൽ നിയമസഭ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിന് സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് 25 വയസ്സെങ്കിലും തികഞ്ഞിരിക്കണം. കൂടാതെ മറ്റുചില നിയന്ത്രണങ്ങളുമുണ്ട്. ഉദാഹ രണത്തിന്, രണ്ട് വർഷമോ അതിലധികമോ തടവുശിക്ഷ അനുഭവിച്ച വ്യക്തികൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാൻ അയോഗ്യരാണ്. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന് ധനം, വിദ്യാഭ്യാസം, വംശം, വർഗ്ഗം, ലിംഗം, തുടങ്ങിയ യാതൊരു നിയന്ത്രണങ്ങളുമില്ല. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം എല്ലാ പൗരന്മാർക്കുമായി തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക

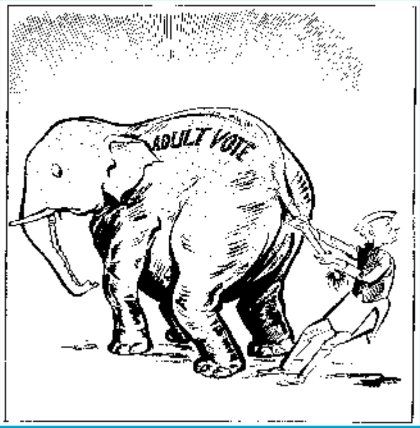

ഒക്ടോബർ 21, 1951

പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തെ ആനയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ഇതു മെരുങ്ങാത്തതായതുകൊണ്ടാണോ? അതോ ഓരോരുത്തരും ആനയുടെ ഓരോ ഭാഗങ്ങൾ തൊട്ടുനോക്കി ആന എന്താണെന്ന് ചിത്രീകരിക്കുന്ന കഥപോലെയാണോ?

Shankar, Copyright: Children's Book Trust

സ്വതന്ത്ര തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ (Independent Election Commission)

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വ്യവസ്ഥിതിയും പ്രക്രിയയും സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് ഇന്ത്യ നിരവധി ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ നടത്തിപ്പിനും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ രൂപീകരണം എന്നതാണ് ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. പല രാജ്യങ്ങളിലും തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഒരു സ്വതന്ത്ര സംവിധാനമില്ല എന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ?

ഭരണഘടനയുടെ 324-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം ഇന്ത്യയിൽ 'വോട്ടർ പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്നതിനും തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനും

നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും' ഒരു സ്വതന്ത്ര തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ ഉണ്ട്. ഭരണഘടനയിലെ ഈ വാക്കുകൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. കാരണം അത് തെരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് സുപ്രധാനപങ്ക് നൽകുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ ഈ വ്യാഖ്യാനം സുപ്രീം കോടതിയും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വകുപ്പ് 324 (1)

വോട്ടർപ്പട്ടികയുടെ മേൽനോട്ടവും മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശം നൽകലും നിയന്ത്രണവും ഈ ഭരണഘടനപ്രകാരം, പാർമെന്റിലേക്കും ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമ നിർമ്മാണമണ്ഡലത്തിലേക്കും നടത്തുന്ന എല്ലാ തെരെഞ്ഞടുപ്പുകൾക്കും വേണ്ട സമ്മതിദായക പട്ടികകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതുന്നതിന്റെയും അവയിലേക്കുള്ള എല്ലാതെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും നടത്തുന്നതിന്റെയും രാഷ്ട്രപതിയുടെയും ഉപരാഷ്ട്രപതിയുടെയും സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് നടത്തുന്ന തെരെഞ്ഞടുപ്പുകളുടെയും മേൽനോട്ടവും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും നിയന്ത്രണവും (ഈ ഭരണഘടനയിൽ തെരെഞ്ഞടുപ്പ് കമ്മിഷൻ എന്ന് പരാമർശിക്കുന്ന) ഒരു കമ്മിഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനെ സഹായിക്കുന്നതിന് ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഒരു മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (Chief Electoral Officer) ഉണ്ട്. തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമല്ല. ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സംസ്ഥാനത്ത് സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംസ്ഥാന തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരാണ് തദ്ദേശ ഗവൺമെന്റിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും നടത്തുന്നതും. രണ്ടിനും അവരുടേതായ പ്രവർത്തന മണ്ഡലങ്ങളുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകൾ എന്ന അധ്യായത്തിൽ നാം പഠിക്കും.

ഇന്ത്യയിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ ഒരു ഏകാംഗ സമിതിയോ ഒരു ബഹു അംഗ സമിതിയോ ആകാം. 1989 വരെ ഇതൊരു ഏകാംഗ കമ്മീഷൻ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനെ ഒരു ബഹുഅംഗ സമിതിയാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തി 1989-ലെ പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് തൊട്ടുമുമ്പ് രണ്ടു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരെ കൂടി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ശേഷം വളരെ പെട്ടെന്നു തന്നെ ഇത് വീണ്ടും ഒരു ഏകാംഗ കമ്മീഷനായി പുനഃക്രമീകരിച്ചു. എന്നാൽ 1993-ൽ രണ്ട് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരെ നിയമിച്ചുകൊണ്ട് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനെ വീണ്ടും ഒരു ബഹുഅംഗ സമിതിയാക്കി മാറ്റി. അന്നുമുതൽ ഇതൊരു ബഹുഅംഗ കമ്മീഷനായി തുടരുന്നു. ബഹുഅംഗ കമ്മീഷനെ കുറിച്ച് തുടക്കത്തിൽ വളരെയധികം ആശങ്കകൾ

ഉണ്ടായിരുന്നു. ആർക്കാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അധികാരം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും എത്രത്തോളം അധികാരമുണ്ട് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും, അന്നത്തെ മുഖ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർക്ക് മറ്റു കമ്മീഷണർമാരുമായി വ്യക്തമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. സുപ്രീം കോടതിക്ക് ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ടതായും വന്നു. കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അധികാരം വിഭജിച്ചു നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ബഹു അംഗ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനാണ് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു അഭിപ്രായ സമന്വയം ഇന്ന് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രശ്നം ഇപ്പോഴെങ്കിലും പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? സർക്കാരിന് ഒരു ഏകാംഗ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാൻ കഴിയുമോ? ഭരണഘടന ഈ കളി (game) അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർ ആണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ അധ്യക്ഷൻ. എന്നാൽ മറ്റു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരെക്കാൾ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ല. ഒരു കൂട്ടായ സമിതി എന്ന നിലക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിൽ മുഖ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർക്കും കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾക്കും തുല്ല്യ അധികാരമാണ് ഉണ്ടാവുക. മന്ത്രിസഭയുടെ ഉപദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രപതിയാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരെ നിയമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭരിക്കുന്ന പാർട്ടിയോട് ആഭിമുഖ്യമുള്ള വ്യക്തികളെ കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങളായി നിയമിക്കുന്നതിനും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇവർ തങ്ങളെ നിയോഗിക്കുന്ന പാർട്ടികളോട് ചായ്വ് പുലർത്തുന്നതിനുമുള്ള സാധ്യതകൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പോരായ്മ നിലനില്ക്കുന്നതു കൊണ്ട് നിയമന നടപടിക്രമം മാറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ധാരാളം ആളുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണറുടെയും മറ്റു കമ്മീഷണർമാരുടെയും നിയമനത്തിന് സുപ്രീം കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസുമായും പ്രതിപക്ഷ നേതാവുമായും കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം പലരും മുന്നോട്ട് വച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണറുടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരുടെയും കാലാവധിയുടെ സംരക്ഷണം ഭരണഘടന ഉറപ്പു നൽകുന്നു. ആറ് വർഷമോ അഥവാ 65 വയസ്സ് വരെയോ ഏതാണോ ആദ്യം വരുന്നത് അതുവരെ ആണ് അവരുടെ നിയമന കാലാവധി. പാർലമെന്റിന്റെ ഇരു സഭകളും പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ (Special Majority) ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയാൽ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് കാലാവധി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണറെ പുറത്താക്കാവുന്നതാണ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടില്ല എന്നതിന്റെ പേരിൽ ഭരണകക്ഷി മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷണറെ മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് നീക്കം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷം

പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷം എന്നതു കൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നത്:

- പങ്കെടുത്ത് വോട്ടുചെയ്യുന്നവരുടെ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭൂരിപക്ഷം
- സഭയിലെ മൊത്തം അംഗസംഖ്യയുടെ കേവല ഭൂരിപക്ഷം

പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷത്തോടു കൂടി നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിൽ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിൽ 57 വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ദിവസം 51 കുട്ടികൾ ഹാജരാറുകയും അതിൽ 50 പേർ വോട്ടെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും വിചാരിക്കുക. ഇത്തരം ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ പ്രമേയം പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസ്സാക്കി എന്ന് എപ്പോൾ പറയാനാകും?

ഈ പുസ്തകത്തിൽ കുറഞ്ഞത് മറ്റു മൂന്ന് അധ്യായത്തിലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷത്തെപറ്റി പരാമർശങ്ങൾ കാണാനാകും. ഇതിൽ ഒന്ന് കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭാഗം (Executive) എന്ന അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഇംപീച്ച്മെന്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോഴാണ്. പ്രത്യേക ഭൂരിപക്ഷത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന മറ്റു രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

ഇന്ത്യയിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് ധാരാളം ചുമതലകളുണ്ട്.

- നാളിതുവരെയുള്ള വോട്ടർമാരുടെ പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്നതിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ള പേരുകൾ പട്ടികയിൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക, അനർഹരുടെ പേരുകളും നിലവിലില്ലാത്തവരുടെ പേരുകളും കടന്നുകൂടുക തുടങ്ങിയ തെറ്റുകൾ ഒഴിവാക്കി വോട്ടർപട്ടിക കുറ്റമറ്റതുമാക്കുന്നതിന് എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ നടത്തുന്നു.
- തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ സമയക്രമം നിശ്ചയിക്കുകയും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വിജ്ഞാപനം, നാമനിർദ്ദേശ പത്രിക സമർപ്പിക്കേണ്ട തീയതി, പത്രിക സമർപ്പിക്കാനുള്ള അവസാന തീയതി, സൂക്ഷ്മ പരിശോധനാ തീയതി, പത്രിക പിൻവലിക്കാനുള്ള അവസാന തീയതി, തെരഞ്ഞെടുപ്പ് തീയതി, വോട്ടെണ്ണൽ, ഫലപ്രഖ്യാപനം എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പദ്ധതി.
- സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയകളുടെ ഏതു ഘട്ടത്തിലും തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അധികാരം തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനുണ്ട്. രാജ്യത്തോ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംസ്ഥാനത്തോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മണ്ഡലത്തിലോ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അന്തരീക്ഷം കലുഷിതമാവുകയും സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സാധ്യമല്ലാതെ വരുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നീട്ടി വയ്ക്കുന്നതിനോ റദ്ദാക്കുന്നതിനോ ഉള്ള അധികാരം തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനുണ്ട്. കൂടാതെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കും സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കും ഒരു മാതൃകാ പെരുമാറ്റ ചട്ടം കമ്മീഷൻ നടപ്പിലാക്കാറുണ്ട്. ഒരു

പ്രത്യേക മണ്ഡലത്തിൽ വീണ്ടും വോട്ടെടുപ്പ് (re-poll) ആവശ്യമായി വന്നാൽ അതിനുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും കമ്മീഷന് സാധിക്കും. സ്വതന്ത്രവും നീതി പൂർണ്ണവുമായല്ല വോട്ടെണ്ണൽ നടന്നതെന്ന് കമ്മീഷന് ബോധ്യം വന്നാൽ വീണ്ടും വോട്ടെണ്ണൽ (re-count) പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള അധികാരവും കമ്മീഷനുണ്ട്.

- രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കുള്ള അംഗീകാരം നൽകുകയും അവർ ഓരോരുത്തർക്കുള്ള ചിഹ്നം അനുവദിച്ചു നൽകുന്നതും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനാണ്.

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് സ്വന്തമായുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണ സംവിധാനത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയാണ് കമ്മീഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ഒരിക്കൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങളുടെമേലും ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെമേലും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയാവേളയിൽ കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചുമതലകൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷൻ നിശ്ചയിച്ചു നൽകുന്നു. അവരുടെമേൽ പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥരെ സ്ഥലംമാറ്റാനും അവരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം റദ്ദാക്കാനും രാഷ്ട്രീയ നിഷ്പക്ഷതയോടെ പ്രവർത്തിക്കാത്തവർക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാനും കമ്മീഷന് സാധിക്കും.

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ നീതിയുക്തത ഉറപ്പാക്കുന്ന രീതിയിൽ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ തങ്ങളുടെ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പ്രാമാണിക സ്ഥാപനമായി തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ മാറിയിട്ടുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയുടെ പരിശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ നിഷ്പക്ഷമായും ചായ്‌വില്ലാതെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കാര്യക്ഷമത മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് നിയമപരമോ ഭരണഘടനാപരമോ ആയ മാറ്റം അനിവാര്യമല്ലെന്ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ ചരിത്രം കാണിച്ചുതരുന്നു. ആദ്യ ഇരുപത് വർഷങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ സ്വതന്ത്രവും ആധികാരികവുമാണ് ഇപ്പോഴുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ എന്ന് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.ഇത് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ അധികാരവും ഭരണഘടനാപരമായ സംരക്ഷണവും വീണ്ടും വർദ്ധിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് ഭരണഘടന നേരത്തെ തന്നെ നൽകിയ അധികാരങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷന് ഇത് സാധ്യമായത്.

കഴിഞ്ഞ 65 വർഷങ്ങളിലായി 16 ലോക്സഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടന്നു. അതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സംസ്ഥാന നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ നടത്തുകയുണ്ടായി. ആസ്സാം, പഞ്ചാബ്, ജമ്മുകാശ്മീർ തുടങ്ങിയ ഭീകരവാദ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്ന മേഖലകളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുന്നതിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് നിരവധി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ 1991-ൽ, മുൻപ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ്ഗാന്ധി

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രചാരണ കാലത്ത് കൊല്ലപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയ പാതിവഴിക്ക് നിർത്തിവെക്കേണ്ടി വന്ന സാഹചര്യവും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. 2002-ൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് മറ്റൊരു നിർണ്ണായക സാഹചര്യം നേരിടേണ്ടി വന്നു. ഗുജറാത്ത് നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ട് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തേണ്ടി വന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ഗുജറാത്തിലെ അനിയന്ത്രിതമായ അക്രമം കാരണം അവിടെ പെട്ടെന്ന് സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉടൻ നടത്തുക സാധ്യമല്ലെന്ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ വിലയിരുത്തി. സംസ്ഥാന നിയമസഭയിലേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഏതാനും മാസത്തേക്ക് നീട്ടിവയ്ക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ തീരുമാനിച്ചു. സുപ്രീം കോടതി തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ ഈ തീരുമാനത്തെ ശരിവച്ചു.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക.

Watch out! Winning the elections is going to be tough. We'll have to face new situations like the code of conduct, fair and free polling, strict . . . !

R K Laxman in The Times of India.

നേതാവ് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനെ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്തു കൊണ്ടാണ് നേതാക്കൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനെ ഭയപ്പെടുന്നത്? ഇത് ജനാധിപത്യത്തിന് ഭൂഷണമാണോ?

നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തികൊണ്ട് നമുക്ക് തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പണത്തിന്റെയും കയ്യൂക്കിന്റെയും സ്വാധീനം കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയുമോ? നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നത് കൊണ്ട് യഥാർഥത്തിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം സംഭവിക്കുമോ?

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്തുക

തെരഞ്ഞടുപ്പ് കമ്മീഷന് താഴെപറയുന്ന പ്രത്യേക അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്? ഇവ നിലവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ സാധ്യത?

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംബന്ധമായ ഏതുജോലിയിലും ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗവൺമെന്റ് ജീവനക്കാർക്ക് ഉത്തരവ് നൽകാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് കഴിയും.

ഗവൺമെന്റിന് മുഖ്യതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണറെ പുറത്താക്കാൻ കഴിയില്ല.

നീതിയുക്തമല്ല എന്നുതോന്നുന്ന പക്ഷം തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന് ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് റദ്ദാക്കാൻ കഴിയും.

"

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ (ELECTORAL REFORMS)

ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വ്യവസ്ഥിതിയും ഒരിക്കലും കുറ്റമറ്റതല്ല. അവയുടെ യഥാർത്ഥ നടത്തിപ്പിൽ ധാരാളം കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഉണ്ടാകും. തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ പരമാവധി സ്വതന്ത്രവും നീതിയുക്തവുമാക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനത്തിനുവേണ്ടി ഏതൊരു ജനാധിപത്യ സമൂഹവും നിരന്തരം അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും. പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം, തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സ്വതന്ത്രമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ എന്നിവയിലൂടെ സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന എല്ലാം ഉറപ്പാക്കാൻ ഇന്ത്യ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.എന്നിരുന്നാലും കഴിഞ്ഞ 65 വർഷത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അനുഭവങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് വ്യവസ്ഥിതി കുറ്റമറ്റതാക്കുന്നതിനുള്ള ധാരാളം നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ, നിരവധി സ്വതന്ത്ര സംഘടനകൾ, ഈ രംഗത്തെ വിദഗ്ദ്ധർ എന്നിവർ ധാരാളം പരിഷ്കാര നിർദ്ദേശങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു വന്നു. ഇതിൽ ചില നിർദ്ദേശങ്ങളാകട്ടെ, ഈ അധ്യായത്തിൽ നാം ചർച്ച ചെയ്ത ചില ഭരണഘടനാ വകുപ്പുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനെകുറിച്ചുള്ളതാണ്.

കാർട്ടൂൺ വായിക്കുക.

Forget that old habit and face the camera! Remember you have been nominated and are standing for the election now!

R K Laxman in The Times of India.

ഗൗരവമേറിയ കുറ്റകൃത്യത്തിന് ആരോപണ വിധേയനായ വ്യക്തിയെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കേണ്ടതല്ലേ?

- നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം കേവല ഭൂരിപക്ഷസമ്പ്രദായത്തിൽ **(FPTP)** നിന്ന് ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു മാതൃകയിലേക്ക് മാറ്റണം. കഴിയുന്നത്ര രീതിയിൽ പാർട്ടികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വോട്ടുകൾക്ക് ആനുപാതികമായ സീറ്റുകൾ അവർക്ക് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതാവണം.

- പാർലമെന്റിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലും മൂന്നിലൊന്ന് പ്രാതിനിധ്യം സ്ത്രീകൾക്ക് ഉറപ്പാക്കുന്നതരത്തിൽ പ്രത്യേക വകുപ്പുകൾ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം.
- തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പണത്തിന്റെ സ്വാധീനം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് കർശനമായ നിയന്ത്രണങ്ങളും വകുപ്പുകളുമുണ്ടാകണം. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ചെലവുകൾ മുഴുവൻ ഒരു പ്രത്യേക ഫണ്ട് രൂപീകരിച്ച് അതിൽ നിന്നും ഗവൺമെന്റ് വഹിക്കണം.
- ക്രിമിനൽ കേസ് നിലവിലുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കണം; അവർ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ ഒരു കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലാണെങ്കിൽപ്പോലും.
- തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രചാരണങ്ങളിൽ ജാതി-മത പ്രീണനങ്ങളുടെ ഉപയോഗം പൂർണ്ണമായും നിരോധിക്കണം.
- സുതാര്യവും ജനാധിപത്യപരവുമായാണ് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം.

ഇവയെല്ലാം കുറച്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ സമവായം രൂപപ്പെട്ട് വന്നിട്ടില്ല. അഥവാ സമവായം ഉണ്ടായാൽപ്പോലും നിയമങ്ങൾക്കും ഔപചാരിക വകുപ്പുകൾക്കും ചെയ്യാനാവുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ചില പരിമിതിയുണ്ട്. സ്ഥാനാർത്ഥികളും, പാർട്ടികളും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ പങ്കാളികളാകുന്ന മറ്റുള്ളവരും ഒരു യഥാർത്ഥ ജനാധിപത്യ മത്സരത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ.

നിയമപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ കൂടാതെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളും ജനാധിപത്യ അഭിലാഷങ്ങളും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് രണ്ട് പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. ജനങ്ങൾ ജാഗരൂകരായും ക്രിയാത്മകമായും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ മാർഗ്ഗം. എന്നാൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് നിരന്തരമായി രാഷ്ട്രീയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എത്രത്തോളം പ്രവർത്തിക്കാനാകും എന്ന കാര്യത്തിൽ ചില പരിമിതികൾ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സ്വതന്ത്രവും നീതിപൂർവ്വവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉറപ്പ് വരുത്തുന്നതിന് വിവിധ രാഷ്ട്രീയ സ്ഥാപനങ്ങളും സന്നദ്ധ സംഘടനകളും വളരെ ജാഗരൂകരായി കാവൽ നായ്ക്കളെപോലെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കണം.

ഉപസംഹാരം

പ്രാതിനിധ്യ ജനാധിപത്യം പിൻതുടരുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമവും വിശ്വാസപൂർണ്ണവുമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് തെരഞ്ഞെടുപ്പും തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവവും മുഖ്യഘടകങ്ങളാണ്. ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ വിജയം ധാരാളം ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

- നമ്മുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം വോട്ടർമാർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ സ്വതന്ത്രമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവസരം നൽകുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല സംസ്ഥാനത്തിലും കേന്ദ്രത്തിലും സമാധാനപരമായി ഗവൺമെന്റുകളുടെ മാറ്റം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു.
- രണ്ടാമതായി വോട്ടർമാർ സറിരതയോടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയയിൽ താൽപര്യം കാണിക്കുകയും അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെയും പാർട്ടികളുടെയും എണ്ണം കൂടിവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- മൂന്നാമതായി, ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഇടം നൽകുന്നതും (accommodative) ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണെന്ന് (inclusive) തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രതിനിധികളുടെ സാമൂഹിക ഘടനയിൽ സാവധാനം മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വനിതാസാമാജികരുടെ എണ്ണത്തിൽ സംതൃപ്തമായ തരത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എങ്കിലും ഇന്ന് നമ്മുടെ പ്രതിനിധികൾ വിവിധ സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉള്ളവരാണെന്ന് കാണാം.
- നാലാമതായി, രാജ്യത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗം പ്രദേശങ്ങളിലെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പു ഫലങ്ങളിൽ ക്രമക്കേടോ ബൂത്തുപിടുത്തമോ പ്രതിഫലിക്കാറില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ തീർച്ചയായും ബൂത്തുപിടുത്തം നടക്കാറുണ്ട്. വോട്ടർപട്ടികയിൽ നിന്ന് പേരുകൾ അപ്രത്യക്ഷമായതിനെക്കുറിച്ചും, വോട്ടർമാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന പരാതികളെക്കുറിച്ചും ഒക്കെ നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. തെരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചില അക്രമസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്റെ വാർത്തയും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ അപൂർവ്വമായി ഉണ്ടാകാറുണ്ടെങ്കിലും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലത്തെ അത് കാര്യമായി ബാധിക്കാറില്ല.
- അവസാനമായി, ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായി മാറി എന്നതാണ്. ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ അന്തിമഫലം ഒരു ഗവൺമെന്റും തിരസ്ക്കരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ആർക്കും ഇന്ന് ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയില്ല. അതുപോലെതന്നെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ കൂടാതെ ഒരു സർക്കാർ രൂപീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഇന്ന്

ചിന്തിക്കാനാകില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃത്യമായ ഇടവേളകളിൽ നടത്തുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ, ഒരു ജനാധിപത്യ പരീക്ഷണമെന്ന നിലയ്ക്ക്, ഇന്ത്യയ്ക്ക് യശസ്സും കീർത്തിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു.

മുകളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ഘടകങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംവിധാനത്തിന് രാഷ്ട്രത്തിനകത്തും പുറത്തും ആദരവും വിശ്വാസവും ആർജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ വോട്ടർമാർ വിശ്വാസം ആർജിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ വിശ്വാസ്യതയും നിയമസാധുതയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് നമ്മുടെ ഭരണഘടനാ നിർമ്മാതാക്കൾ കൈക്കൊണ്ട തീരുമാനത്തെ നീതീകരിക്കുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രക്രിയ കൂടുതൽ കുറ്റമറ്റതാവുകയാണെങ്കിൽ നാം വോട്ടർമാർ എന്ന നിലയിലും പൗരനെന്ന നിലയിലും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമതയോടെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മഹോത്സവത്തിൽ പങ്കാളികളാവുകയും അതിനെ കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താക്കി മാറ്റുകയും വേണം.

അഭ്യാസം

1. താഴെ തന്നിട്ടുള്ളതിൽ പ്രത്യക്ഷ ജനാധിപത്യവുമായി സാദൃശ്യമുള്ളത് ഏതാണ്?

   (a) കുടുംബ യോഗത്തിലെ ചർച്ചകൾ

   (b) ക്ലാസ് മോണിട്ടറുടെ തെരെഞ്ഞെടുപ്പ്

   (c) ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി തങ്ങളുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

   (d) ഗ്രാമസഭയിൽ എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ

   (e) മാധ്യമങ്ങൾ നടത്തിയ അഭിപ്രായവോട്ടെടുപ്പ്

2. താഴെ പറയുന്നവയിൽ ഏതെല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളാണ് തെരെഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമല്ലാത്തത് ?

   (a) വോട്ടർപട്ടിക തയ്യാറാക്കുക

   (b) സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുക

   (c) പോളിംഗ് ബൂത്ത് സജ്ജമാക്കൽ

   (d) മാതൃകാ പെരുമാറ്റചട്ടം നടപ്പിലാക്കൽ

   (e) പഞ്ചായത്ത് തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് മേൽനോട്ടം വഹിക്കൽ

3. താഴെ പറയുന്നവയിൽ ലോക്സഭയിലെയും രാജ്യസഭയിലെയും അംഗങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതിയിൽ പൊതുവായത് ഏത്?

   (a) 18 വയസ്സിനു മുകളിൽ പ്രായമുള്ള എല്ലാ പൗരന്മാരും വോട്ടു ചെയ്യാൻ അർഹരാണ്

   (b) വ്യത്യസ്ത സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് മുൻഗണനാക്രമത്തിൽ വോട്ടു രേഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.

   (c) ഓരോ വോട്ടിന്റെയും മൂല്യം തുല്യമാണ്

   (d) വിജയിക്ക് പകുതിയിൽ കൂടുതൽ വോട്ടുകൾ ലഭിച്ചിരിക്കണം

4. കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിൽ വിജയിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥി:

   (a) ഏറ്റവും കൂടുതൽ തപാൽ വോട്ട് നേടിയ ആൾ.

   (b) രാജ്യത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വോട്ടുകൾ ലഭിക്കുന്ന പാർട്ടിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ആളായിരിക്കണം

   (c) ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ മറ്റുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥികളേക്കാൾ കൂടുതൽ വോട്ട് ലഭിച്ചിരിക്കണം.

   (b) 50 ശതമാനത്തിലധികം വോട്ടുകൾ നേടി ഒന്നാമതെത്തിയ ആൾ ആയിരിക്കണം

5. സംവരണ മണ്ഡലവും പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മണ്ഡലവും (Separate electorate) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്? പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മണ്ഡലം (Separate electorate) ഭരണഘടനാനിർമ്മാതാക്കൾ നിരാകരിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

6. താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ശരിയല്ലാത്തവ ഏത്? ഒരു വാക്കോ ഒരു വാചകമോ പകരം വച്ചുകൊണ്ടോ, പുതുതായി ചേർത്തുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ പുനഃക്രമീകരിച്ചു കൊണ്ടോ പ്രസ്താവനയെ ശരിയാക്കുക

   (a) ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലും കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായ (**FPTP**)മാണ്പിന്തുടരുന്നത്

   (b) പഞ്ചായത്തു തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ, നഗരസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ എന്നിവയുടെ മേൽനോട്ടം തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ വഹിക്കുന്നില്ല.

   (c) ഇന്ത്യയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണറെ പുറത്താക്കാൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് കഴിയില്ല

   (d) തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷനിൽ ഒന്നിലധികം കമ്മീഷണർമാരെ നിയമിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്.

7. സാമൂഹികമായി അവഗണിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഇന്ത്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമ്പ്രദായം ലക്ഷ്യമിടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ നിയമ നിർമ്മാണസഭകളിൽ 12% സ്ത്രീപ്രാതിനിധ്യം മാത്രമാണുള്ളത്. ഈ സാഹചര്യം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ നിങ്ങൾ എന്തെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്?

8. പുതിയൊരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണഘടന ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനുള്ള സമ്മേളനത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചില ആഗ്രഹങ്ങൾ ഇവിടെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും നേരെ, ഈ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ സാധൂകരണത്തിനായി കേവല ഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായമാണോ, അതോ ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യസമ്പ്രദായമാണോ യോജിച്ചത് എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുക

   (a) ജനങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതിനിധിയെ ആരെന്ന് വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരെ വ്യക്തിപരമായി ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരായി നിലനിർത്താൻ കഴിയും.

   (b) രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലായി വ്യാപപിച്ചു കിടക്കുന്ന ചെറിയ ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുണ്ട്. ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം നാം അവർക്ക് ഉറപ്പുവരുത്തണം

   (c) വിവിധ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വോട്ടുകളും സീറ്റുകളും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേട് ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.

   (d) ഒരു നല്ല സ്ഥാനാർത്ഥിയെ അയാളുടെ/അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയെ ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ കൂടിയും ജനങ്ങൾക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ കഴിയാണം.

9. ഒരു മുൻ മുഖ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിൽ ചേരുകയും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വീക്ഷണങ്ങളാണുള്ളത്. മുൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർ ഒരു സ്വാതന്ത്ര പൗരനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിൽ ചേരുന്നതിനും തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിനും അവകാശം ഉണ്ട് എന്നതാണ് അതിലൊന്ന്. ഇത് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷന്റെ നിഷ്പക്ഷതയെ ബാധിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കാമെന്നതാണ് മറ്റൊരു വാദം. അതിനാൽ മുൻതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷണർമാരെ തെരഞ്ഞടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഇതിൽ ഏത് നിലപാടിനോടാണ് താങ്കൾ യോജിക്കുന്നത്. കാരണം വ്യക്തമാക്കുക?

10. പാകപ്പെടാത്ത കേവലഭൂരിപക്ഷ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്നും ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യ സമ്പ്രദായത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിന് ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യം

ഇപ്പോൾ പാകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനയോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ? യോജിക്കുന്നു എങ്കിലും വിയോജിക്കുന്നു എങ്കിലും അതിനുള്ള കാരണം നിങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുക.

ദേശീയ സമ്മതിദായക ദിന പ്രതിജ്ഞ

ജനാധിപത്യത്തിൽ അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ പൗരന്മാരായ ഞങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ പാരമ്പര്യവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും, നീതിയുക്തവും സമാധാന പൂർണവുമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ അന്തസും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നും, ജാതി, മതം, ഭാഷ തുടങ്ങിയ പരിഗണനകൾക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ വശംവദരാകാതെ എല്ലാ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലും സധൈര്യം വോട്ടു ചെയ്യുമെന്നും ഇതിനാൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു.